

ПРОИСХОЖДЕНИЕ-ТО НА ПРАЗДНИЦЫ-ТЪ.

Твърдѣ е вѣроятно че празници-тѣ сѫ подражаніе на язычество-то, и даже положително може да ся каже че обычай-тѣ на праздници за святыи-тѣ е съвършенно языческа идея и останъкъ на язычески суевѣрія. Стари-тѣ Гърци и Римляни-тѣ празнувахѫ много дни (*) за честь на различни-тѣ си богове и на обожены юнацы, и когато испослѣ станѫхѫ Христіяни, лесно замѣнихѫ ветхы-тѣ си празнуванія съ праздници за честь на святци-тѣ. И види ся още да сѫ мыслили че замѣстяніе-то на язычески-тѣ праздници съ праздници на святци, ще бѫде угодно на Бога. Григорій Великий въ шестый-тѣ вѣкъ казалъ: “Язычески-тѣ праздници и различни-тѣ имъ обычай трѣбва да ся замѣнятъ съ Христіянски (**).

У Българи-тѣ ся срѣщатъ нѣкои праздници съпроваждани съ нѣкои обычай които сѫ чисто язычески. Тѣй напримѣръ, вмѣсто празникъ-тѣ на Рождество Христово по нѣкои мѣста празнуватъ празникъ-тѣ на Коледа съсъ всички-тѣ му обычай, каквото въ старо време ся приджавали тържествованія-та на Римски-тѣ Сатурналіи и тѣзи на съверни-тѣ

(*) Римляни-тѣ имали 96 празнични дни въ годинѫ-тѫ, така и Гърци-тѣ не пемалко отъ тѣхъ, а че и днесъ нѣкои Христіянски общини иматъ близко на тѣхъ число праздници.

(**) 71-во писмо на Григорія Великаго.